

Sobretot pel que fa a aquests paral·lelismes, car l'etimologia de *Formentor* i de *Termenor* és enterament diferent; i com s'estableix en els nostres articles corresponents, de cap manera no contenen un genitiu plural.

Posteriorment Ramon Rosselló Vaquer i Jaume Bover Pujol,¹⁰ i el mateix Ramon Rosselló Vaquer i Rafel Ferrer Massanet¹¹ donen a conèixer un document de 1236, en el qual figura el nom d'*Abenimonacal*; i en un altre el de *Rabal Mobarga Monahal*; en les transcripcions dels agrimensors de 1232, publicades ja per Dameto i Mut (1841), *Hist. Gral. del R. de Mallorca* II, 1008, es llegeix *Mobariga Monahal* (*mobariga* participi àrab de *brk* 'beneir').

Mascaró té el convenciment que si Rosselló-Bover-Ferrer haguessin pogut col·locar a la calaixera de mossèn Alcover les paperetes amb aquests dos topònims citats, l'opinió del mossèn hauria estat una altra. Així i tot, mossèn Alcover no rebutja de pla la perspicaç opinió de Francesc de B. Moll i és probable que a l'hora de donar el seu parer es deixà influir per l'opinió del seu assessor literat marroquí, Mohamed Medina, el qual encara que coneixia bé la seva llengua àrab, no era un lingüista, almenys de la talla de Moll. Mossèn Alcover proposa per a Manacor una etimologia *Ma-nakor* 'aigua argentina, molt clara', que Moll¹² no accepta, suggerint que «valdria la pena estudiar la possible relació de *Manacor* amb *Manaccore*, nom d'una vila de la Itàlia meridional». Més que aquest, per ventura dut allà pels catalans, potser no fóra prudent oblidar el més important *Macomer* de Sardenya, per més que el report fonètic entre els dos ja es fa ben problemàtic.

Recentment, Joan Coromines ha redactat la cèdula *Manacor*, així:

«En el nom de l'alqueria *Abenimonacal* que figura en un document de 1236, en el districte de Montuheri,¹³ la *-i-* ens fa nosa per interpretar-ho com a nom de persona en *Aben-*, i la *A-* ens destorba per entendre-ho com *Beni-*; en fi, tot l'aspecte de *monacal* ens aparta de l'àrab. Potser PINNA MONACHALIS 'penya dels monjos o de l'ermita', nom mossàrab amb conservació de la *c* sorda entre vocals; grafia ultracorrecta *Aben-* en lloc de *Ben-*. Ara bé, Manacor ja correspon a un altre districte, però tot plegat ens fa pensar de nou en l'etimologia mossàrab VILLA MONACHORUM 'alqueria dels monjos'.

10. Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Jaume BOVER PUJOL, *Història d'Andratx. Segles XIII i XIV*, introducció de Baltasar Porcel (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1978), p. 130.

11. Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Rafel FERRER MASSANET, *Història de Manacor. Segle XIII* (Palma de Mallorca, Gràfiques Miramar, 1977), vol. I, p. 148.

12. Francesc de B. MOLL, *Mossèn Alcover i l'onomàstica*, «But. Soc. d'Onomàstica» (Barcelona 1982), vol. IX, p. 9. Amb raó refusat, perquè no hi ha tal adjectiu en àrab, només *nukur* «fin, rusé» i sols en alguns diccionaris, de l'arrel *nkr* 'alterar, ignorar' (arrel que no s'ha de confondre amb *nqr* 'excavar', aquesta sí ben viva en hispano-àrab, però de sentit encara més inconnex i sense adjectius de tal forma).

13. Ramon ROSSELLÓ VAQUER i Jaume BOVER PUJOL, *Història d'Andratx...*, p. 130.